

ZVON

ÚNOR - FEBRUARY
2025

časopis krajské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

20. ledna 2025 byl slavnostně inaugurován náš nový prezident Donald Trump. Přímý přenos této velké události přinášely nejen naše domácí stanice, ale také zahraniční média téměř z celého světa. Každý z nás, kdo viděl slavnostní inauguraci, mohl být na malou chvíli v přítomnosti „mocných tohoto světa“. Vnímat jejich slova, gesta, mimiku. Kdo ze všech měl nejvhodnější oblečení, kdo naopak vůbec ne. Samozřejmě nejdůležitější bylo, co nastupující prezident sdělil Unii. Potom se to všechno důkladně rozebíralo a hodnotilo na všech úrovních. Každý k tomu měl co říct, a tak je to správné, žijeme přece v demokratické zemi.

Já bych se jenom zmínil o jedné věci, která doprovázela slavnostní inauguraci. Vlastně ji zahájila a pak ukončila, poté zazněla ještě jednou před slavnostním obědem. Byla to modlitba. Vyrůstal jsem v komunistické zemi, kde byla víra po neúspěšném pokusu zničení aspoň hojně zesměšňována. Ale ani pak ve svobodném Československu a potom Česku, se modlitba v politickém životě jaksi nenosila, ani nenosí. Podívejme se i na ostatní země Evropské Unie a nemyslím si, že by byli náboženští představitelé pozváni, aby se modlili za nového prezidenta, či předsedu vlády, jak to je tady v USA. Modlitby měly v celém ceremoniálu velmi pevné a výrazné místo. Na všech přítomných bylo vidět, že je to pro ně důležitý moment pro soustředění s prosbou o požehnání. Podle statistiky jenom malé procento v „governmentu“ (horní a dolní sněmovně a nejvyšším soudu) nevěří v Boha. Naopak velké procento zastupují katolíci a křesťané. Věřím, že v tom je také síla této země. Bůh, ať žehná našemu novému prezidentu a celé zemi.

(Obrázek na obálce - První nicejský koncil roku 325 - Michael Damaskinos) Na tomto prvním koncilu svolaném císařem Konstantinem se diskutovalo o přirozenosti (božské a lidské) Ježíše Krista.

VE FOREST HILLS, 24. LEDNA 2025
VÁŠ FR. ANTONÍN

příjemnou četbu

papežové *papes* *papežové* *papes* **Temné storočie** *papežové* *papes* (lat. Saeculum obscurum) *papežové* *papes* MV

Dnes si povieme niečo o najt'ažšom a morálne najtemnejšom období pápežstva v histórii. Tu si treba hneď na začiatku pripomenúť, že Cirkev je viac ako len nejaký spolok, mimovládna, charitatívna organizácia, či v minulosti mocná organizácia s vplyvom a majetkami. Cirkev je tajomné Kristovo telo, sám Pán po zmŕtvychvstaní zoslal na apoštolov Ducha Svätého a dal im moc odpúšťať hriechy, moc akú môže mať len živý Boh (Jn 20: „Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané.“). Kristus síce vystúpil do neba, ale povedal, že „ja som s vami po všetky dni až do skončenia sveta“ (Mt 28,20). Nie je to tak, že Boh postavil svoju Cirkev na skale, ktorou je Peter (úrad pápeža), odovzdal moc apoštolom a odišiel do neba a viac by sa nestaral. Dôkazom je aj to, že ani desiatky naozaj svetáckych a morálne skazených pápežov, ktorí sa v histórii vyskytli nezmenili nijak cirkevné učenie. Ani pápeži, ktorí sa povedzme oddávali smilstvu, nevyhlásili, že smilstvo za určitých okolností nie je hriech. Alebo, že pápežom sa pred smrťou automaticky odpustia hriechy a pôjdu do neba. Duch Svätý nedovolil Cirkvi zísť z cesty ani napriek slabým ľuďom.

Zároveň treba dodať ešte jednu poznámku – úrad pápeža mal v histórii mnoho odporcov, napríklad niektorých horlivých protestantov, ale aj iných, ktorí radi šokovali skazenosťou pápežov a na tom stavali svoju „legitimitu“. Treba preto vychádzať z faktov a mať na pamäti aj to, že aj v histórii ľudia radi šokovali „bulvárnymi“ historkami, ktoré ale neboli vždy pravdivé.

Verdunskou zmluvou (843) došlo k rozdeleniu Karolovej silnej Franskej ríše a v roku 890 k jej zániku, čím sa narušila jednota spoločenstva západných národov. Po rozpade Franskej ríše stratila hlava Cirkvi ochranu pred miestnou šľachtou a nastali chaotické pomery. Právomoc v Ríme a okolí prechádza do rúk miestnych rímskych šľachticov a ich rodov, ktorí zasahovali v značnej miere do obsadzovania úradu pápeža. Neštítali sa použiť k tomu často podvod aj násilie. Preto obdobie od roku 880 do roku 1046, t.j. do počiatku reformy, označil historik kardinál Caesar Baronius (+1607) ako saeculum obscurum

(temné storočie). Ale 48 pápežov tejto epochy nemožno označiť za nehodných, či neschopných.

Tieto mocenské spory nesú hlavnú vinu na smutných pomeroch, lebo odkedy nejestvoval cisár, bola služba pápeža bez ochrany vydaná do rúk nenásytnej rímskej šľachty. Cirkev sa ocitla, nie vlastnou vinou, na krížovej ceste svojej dejinnej púte. Toto neslávne obdobie sa začína násilnou smrťou Jána VIII., ktorého r. 882 otrávil členovia jeho sprievodu a potom ho utiekli na smrť. Podobné násilnosti sa objavovali aj v pontifikátoch ďalších pápežov. Napríklad pápež Teodor II. bol na Petrovom stolci len 20 dní, Romanus len 4 mesiace – bol násilne odstránený a uväznený v kláštore (v tomto období celkom 8 pápežov bolo násilným spôsobom odstránených a pripravených o život). Pápež Formóz povolal na pomoc proti vládnucemu rímskemu rodu nemeckého kráľa Arnulfa, a preto usporiadal jeho nástupca Štefan VI. (896 – 897) nad mŕtvym pápežom súd: Formózovu mŕtvolu po deviatich mesiacoch vytiahli z hrobu, obliekli do pápežského rúcha, odsúdili a nakoniec hodili do Tiberu. Rímsky ľud, pobúrený zneuctením mŕtvol, sa zmocnil Štefana, uvrhol ho do väzenia a zahrdúsil. Násilie vyvolávalo nové a nové konflikty. V rokoch 896 – 898 sa na Petrovom stolci vystriedalo šesť pápežov.

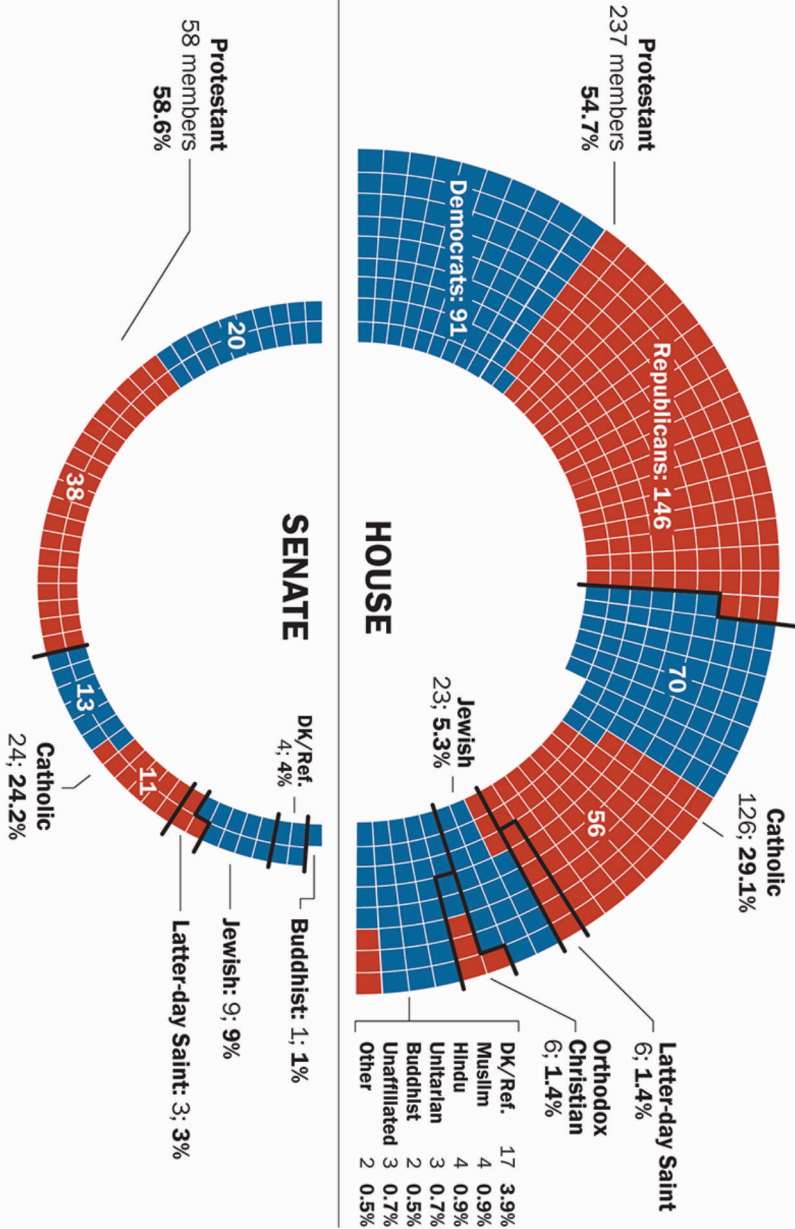

Ešte horšia situácia nastala, keď sa aj zásluhou pápeža Sergia III. (904 – 911) dostal v Ríme k moci tuskulská šľachtický rod vedený Teofylaktom. Niekoľko desaťročí ovládala Rím a viacerých pápežov Teofylaktova manželka Teodora, panovačná žena bez svedomia, spolu s podobnými dcérami Maróziou a Teodorou. Bežnými sa stali bezuzdné stranícke boje, veľká mravná skazenosť a brutálna túžba po moci. Pápeži boli dosadzovaní a zosadzovaní, vyhnaní, väznení a vraždení. Pápežská autorita po vonkajšej stránke značne utrpela za syna Marózie Albericha a jeho syna 17-ročného Oktaviána, ktorý prijal meno Ján XII. (955 – 964). S nízkym vekom pápežov sa v tomto období stretávame aj v prípade Benedikta IX., ktorý mal iba 18 rokov, a ktorý neskôr predal pápežský úrad až dva krát – ako jediný pápež v histórii bol pápežom až tri krát.

Táto hlboká kríza vyvrcholila reformným hnutím z opátstva v Cluny, ktoré bolo duchovným centrom európskeho významu zhruba od roku 950 a podarilo sa mu presadiť potrebné reformy v polovici 11. storočia. Do 11. storočia sa ale presunieme nabadúce.

The religious makeup Of the 119th Congress

Pew Research Center

Homily
Third Sunday in Ordinary Time
January 26th, 2025

Today's Gospel passage is unusual in that it's taken from two non-consecutive chapters. The two sections from Luke don't seem related at first hearing. The first section is the first four verses of Luke. It's a prologue, in which St. Luke gives his rationale for you to listen to his Gospel account.

In this prologue, Luke mentions many members of the early Church. But he only mentions one by name: Theophilus, for whom St. Luke compiled his Gospel account. So who are the others St. Luke mentions here, and why does he mention them? He mentions them in order to put his account of the Gospel within the context of the Church.

Sometimes you'll hear of Christians—especially our separated brethren—calling Christianity a “religion of the book”, the “book” in question being the Bible. However, while the Bible lies at the heart of our Christian Faith, Christianity does have a more primary foundation on this earth, and that is the Church. Christianity is more truly a “religion of the Church” than it is a “religion of the Book”. To be clear: it's not that the Bible is not at the heart of the Faith, but rather that we need to put the horse before the cart.

Jesus founded the Church, but He did not write the New Testament: He left that job to the apostles. The writing of the New Testament was part of the mission that began on the day of Pentecost. In other words, the Bible came from the Church. The Church did not grow out of the Bible. Fifty-two days before Pentecost, at the Last Supper, Jesus had instituted the Holy Sacrifice of the Mass and the ordained Priesthood. All the fundamentals of our Catholic Church were already in existence decades before even the first book of the New Testament was written.

It's in light of this that St. Luke the Evangelist points out in his prologue that “just as those who were eyewitnesses from the beginning and ministers of the word have handed [the events of Jesus] down” by word of mouth, so Luke himself in turn decided to write his Gospel

account “down in an orderly sequence”. Why does St. Luke do this? He tells us: “so that you may realize the certainty of the teachings you have received.”

The Bible did not fall out of the sky, bound in leather. The Holy Spirit, who is the primary author of Sacred Scripture, chose ordinary Christians in those first decades of the Church to pass on by word of mouth the words and works of Jesus. In the twenty-first century, we’re blessed to have free access to Scripture, general literacy, and study guides written by faithful Catholic Scripture teachers. Nonetheless, we should not forget that the original means of handing on the Good News was Christians sharing the Gospel by sharing their experiences of being disciples. This process of oral tradition occurred countless times before the first word of the New Testament was ever written down.

This process of the Word of God taking shape in the New Testament by means of tradition teaches us an important lesson about the Church. Being a Christian is not just about “me and Jesus”. Being a Christian means recognizing that our own lives are bound up with the other members of the Mystical Body of Christ. The grace of our Lord Jesus Christ, more often than not, flows into your life through the Communion of Saints: that is, through your fellow members within the Body of Christ. This is by God’s design.

God promises to give us always the grace we need to face any situation, but sometimes we refuse His grace because we refuse the means by which He wills to give us that grace. Within the body of the Church, God strengthens us through each other. How many members of your parish family do you not yet know? How many of them does God want to use as your brothers and sisters in Christ in order to bear His grace to you, and vice versa?

*2. února
svátek
Uvedení Páně
do chrámu -
Hromnice*

KANTILÉNA

Pěvecký sbor

vystoupí

v neděli 16. února v 2pm

v kostele Panny Marie Karmelské v Astorii

23-25 Newtown Ave, Astoria, 11102

Všichni jsou srdečně zváni

BOHEMIAN HALL AND BEER GARDEN

Vás zve navštívit naši restauraci v přízemí.

Nabízíme široký výběr kvalitních jídel české, slovenské i americké kuchyně. Uvítáme vás s radostí a dobrou obsluhou. Těž nabízíme náš velký sál pro svatby a menší místnosti na různé oslavy.

Phone: (718) 274-4925

events@bohemianhall.com

29-19 24th Ave., Astoria NY 1110

Jednota a rozdělení křesťanů...

Martin Luther

Reformace

Reformace (lat. obnovení či oprava) byl rozkol v katolické církvi, který natrvalo změnil Evropu. Těžiště procesu bylo v 16. století. Cílem reformačních aktivistů byla náprava poměrů a návrat ke křesťanství nezátíženému tradicí. V průběhu reformace se vytvořily protestantské církve.

Proti poměrům v církvi veřejně vystoupili již předchůdci reformace, jejich kritika však byla prohlášena za kacířství. S výjimkou husitských Čech neměla také důsledky politické a institucionální. Klíčovým pro spuštění reformačního procesu a hnutí se tak stalo až vystoupení Martina Luthera, zejména jeho známé přibití 95 tezí na dveře kostela Všech svatých ve Wittenbergu, což je akt, jehož historičnost je někdy zpochybňována, jisté nicméně je, že Luther 95 tezí předložil 31. října 1517 jako přílohu k dopisu Albrechtovi Braniborskému, arcibiskupovi mohučskému. Toto datum je také dnes slaveno jako Den reformace. Německo se díky Lutherovi stalo epicentrem reformace, další významné centrum pak vzniklo ve Švýcarsku (Jan Kalvín, Ulrich Zwingli), v Anglii, kde však byla reformace spíše politickým manévrem, posléze v Nizozemsku, Skandinávii a Spojených státech.

Podle center reformace se rozlišuje německá reformace v čele s Lutherem, luteránství se stalo základem pozdější lutherské církve. Dále je to švýcarská reformace (kalvinismus), která vedla k založení reformované církve. Specifickou je česká reformace, s jejími radikálními (táborité) i umírněnými směry (utrakvismus, Jednota bratrská). Anglická reformace vyústila ve vznik anglikánské církve, z ní vzešly také puritanismus a probuzenectví, jež sehrály posléze velkou roli ve Spojených státech, stejně jako baptisté (navazující na novokřtěnce), presbyteriáni, metodismus, letniční hnutí či evangelikalismus. Společným jmenovatelem evangelických církví lutherských i reformovaných jsou 3 sola (latinsky pouze) -

Pokračování na poslední straně

UDÁLOSTI VE ZKRATCE

6. ledna - Papež František jmenoval do úřadu vatikánského prefekta ženu. Italská řeholnice Simona Brambilla povede Dikasterium pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života, jehož byla od října 2023 tajemnicí. Jedná se o první jmenování ženy do nejvyšší funkce dikasteria římské kurie.

8. ledna - Kardinál Kurt Koch, prefekt vatikánského Dikasteria pro podporu jednoty křesťanů, obdržel čestný doktorát Univerzity Karlovy za přínos pro teologii. Navrhly ho všechny tři teologické fakulty.

14. ledna - zemřel v nemocnici Na Františku v Praze po krátké nemoci apoštolský exarcha řeckokatolické církve v České republice biskup Ladislav Hučko. Odešel ve věku nedožitých 77 let smířen s Bohem a posílen svátostmi. Další informace ohledně pohřebních obřadů budou následovat. Děkujeme mu za jeho dlouholetou a obětavou službu církvi. Ať odpočívá v pokoji.

18. ledna - Více než čtyři tisíce lidí se v sobotu zúčastnilo ve Vídni děkovné mše a rozloučení s kardinálem Christophem Schönbornem u příležitosti 30 let jeho působení ve funkci arcibiskupa rakouského hlavního města. Pro kardinála Schönborna, kterému bude 22. ledna 80 let, to bylo pravděpodobně poslední veřejné vystoupení v této funkci.

22. ledna - na Arcibiskupství pražském jednali od 21.- 22. ledna 2025 biskupové Čech, Moravy a Slezska. Hlavním bodem 142. plenárního zasedání byla volba nového vedení České biskupské konference. Novým předsedou ČBK byl zvolen arcibiskup olomoucký Josef Nuzík, místopředsedou litoměřický biskup Stanislav Příbyl. Dále se volila Stálá rada ČBK, jejímiž členy byli na další funkční období, které začne platit od 29. dubna 2025, zvoleni ostravsko-opavský biskup Martin David a českobudějovický biskup Vlastimil Kročil.

23. ledna - v reakci na exekutivní příkazy podepsané prezidentem Trumpem z tohoto týdne vydal arcibiskup Timothy P. Broglio, předseda Konference katolických biskupů USA (USCCB), následující prohlášení: "Mnohé z otázek, kterými se prezident Trump zabývá ve svých nedávných exekutivních příkazech, spolu s tím, co může být vydáno v nadcházejících dnech, jsou záležitosti, ve kterých má Církev mnoho co nabídnout. Některá ustanovení obsažená v exekutivních dekretech, například ta, která se zaměřují na zacházení s imigranty a uprchlíky, zahraniční pomoc, rozšíření trestu smrti a životní prostředí, jsou hluboce znepokojující a budou mít negativní důsledky, z nichž mnohé poškodí ty nejzranitelnější z nás. Další ustanovení ve výkonných nařízeních lze vidět v pozitivnějším světle, jako je uznání pravdy o každé lidské osobě jako o muži nebo ženě.

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH V ÚNORU 2025

datum	úmysl	dárce
2.2.	Za požehnání pro rodinu Čížovu	Josef Číž
9.2.	Za rodinu Michtalíkovu	Mary Michtalík
12.2.	Na poděkování Pánu Bohu	Antonín Kocurek
16.2.	Za zemřelé prarodiče Bláhovy a jejich syna Františka s manželkou	Jitka Blahova
20.2.	Za zemřelé rodiče Pavlicovy	B. a P. Smrčka
23.2.	Za rodinu Škrkoňovu	Mary Michtalík

Něco pro zasmání:

Na vojně: Velitel křičí na nastoupenou jednotku: „Vojáci! Úkol musíte splnit, i kdybyste měli pracovat 25 hodin denně! Má někdo nějaké otázky?“ „Pane veliteli, den má jen 24 hodin!“ „Správně vojíne. Nevadí, vstaneme o hodinu dřív!“

BLAHOPŘEJEME

V únoru oslaví narozeniny: Helena Weirich 3. února, Libuše Král 7. února, Petr Štec 8. února, Anna Sikorjak 22. února, Daniela Neyland 25. února, Rev. Jindřich Kotvrda 26. února, Gustav Ulč 26. února, Jarmila Weirich 27. února, Martin Vraštiak 29. února.

DĚKUJEME ZA PODPORU ČASOPISU A ČESKÉ MISIE

Alzbeta Sykora, Henrietta Hubata, Vera Kolasa, Nadja Granzotti, Jane Brotanek, Maria a Mark Novak, Fred Jurena, Ludmila Stepan, Tonka Habek, Sarka Elahi, Mary Michtalik.

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375
Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v **10.30 am** v dolním kostele **Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY** příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959
E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info
Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 am u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <https://eastrivercatholics.org>

Jednota a rozdělení křesťanů...

Sola Fide, Sola Gratia, Sola Scriptura (pouze milost, pouze víra, pouze Písmo), s rozdílnou mírou jejich důsledků v praxi. Věřoucné rozdíly se vyskytují např. v otázce Svaté večeře a učení o predestinaci, přesto jsou si evangelíci myšlenkově blízcí.

Katolická církev na reformaci reagovala protireformací. Jedním z jejích projevů bylo barokní umění.

Obecnou teologickou příčinou reformace byl rozpor mezi Biblií a tehdejší církevní praxí. Papežství ignorovalo nebo potlačovalo kritiky poměrů. K obecnějším příčinám sociálním patří koroze feudalismu a vzestup nacionalismu. Svou roli sehrál také vynález knihtisku a s ním spjatá větší dostupnost a čtenost Bible (a dalších knih).

Bezprostřední příčinou byl spor o odpustky, které jejich kritici označovali za kupčení se spásou. V 95 tezích Luther popsal, jak odpustky odvádějí křesťany od opravdového pokání a lítosti nad hříchem, protože si lidé myslí, že se tomu lze vyhnout koupí odpustku. Odpustky navíc podle Luthera odrazují křesťany od obdarovávání chudých a dalších skutků milosrdenství, jelikož se věří, že odpustkové listiny mají větší duchovní hodnotu. I když Luther tvrdil, že jeho pozice vůči odpustkům se shoduje s papežovou, Teze zpochybnily papežskou bulu ze 14. století o tom, že papež může používat poklad zásluh a dobrých skutků minulých svatých, aby odpouštěl časné tresty za hříchy.

Církevní nadřízení stíhali Luthera kvůli jeho protiodpustkovému boji pro kacířství, což vyústilo na počátku ledna roku 1521 v jeho exkomunikaci. Luther později nicméně uváděl, že odpustky jsou vedlejším problémem, že klíčovým teologickým problémem, kvůli němuž bylo nutno vytvořit novou církev, byla otázka víry, spásy a svobodné vůle (debata Luthera s Erasmem Rotterdamským).

Další významnou otázkou, otevřenou již Ockhamem, Viklesem a Husem, byla politická a ekonomická moc církve. Nákladná správa majetku církve měla svůj odraz v zavádění stále nových církevních poplatků, což se setkávalo s odporem. Někteří reformátoři šli tak daleko, že obviňovali preláty z prodeje církevních úřadů (simonie).

převzato: <https://cs.wikipedia.org/wiki/Reformace>